

og at det er galt at paakalde, at de sælger det, thi de skal bruge det til Svinefedning. Og det større Landbrug er jo det, der har gjort Forbeholdsret gældende, og som altsaa erklærer, at det ikke kan levere det pligtige Kvantum. Sammenholder man disse to Udtalelser, vil der overhovedet ingen Steder være Mulighed for at faa Korn, og det ærede Medlem vil altsaa forstaa, at disse Udtalelser ikke frister til at gaa Købevejen.

Men jeg gentager: Hvis man kan forhandle sig frem om en Vej, hvorved det vil være muligt at finde og paalægge Forpligtelse til Aflevering af Korn fra saadanne Landbrug, som er blevet gunstigt stillede ved den nuværende Kornligning, fordi de har haft en uforholdsmæssig god Høst, eller fordi de har drevet deres Landbrug paa særlig Maade, som kvægløst Landbrug f. Eks., saa tror jeg meget vel, vi kan komme til Rette om, at saadant Korn kommer til at passere igennem Staten ud igen til Landbrugerne til Malkekøerne. Paa den Maade vil Staten komme til at fungere som en Slags clearing-house med Hensyn til Køerne for at hjælpe til at udligne og bringe frem overalt, hvor Malkekøerne savner Korn, Korn fra de Steder, hvor der er mere end nødvendigt til Produktionen. Saaledes at lade nogle af de paa Statens Kornlagre indeholdte Kornprodukter vende tilbage til Landbrugets Produktion var jo hele Kornlovens Plan i Fjor. Den blev hemmet ved den fortvivlet ringe Høst, men i Aar vil der jo være Mulighed for at lade noget af Produktionen vende tilbage til Malkekøerne, nemlig den Produktion, som fremkommer ved Klidproduktionen, naar Hveden formales og Byggen formales til Gryn, og naar Kliddene frasigtes fra Rugen.

Man regner, at der paa den Maade vil komme i alt en 87 000 t Klid frem. Heraf er der beregnet 12 pCt. Klid i Brød, i alt 28 800 t Klid, saaledes at der til Rest for Kreaturer vil være 58 200 t. Deraf er berægnet til Svin til den Foranstaltning, som det ærede Medlem omtalte saa overordentlig nedsættende, skønt han har været med til at anbefale mig den, 10 000 t Klid, og til Malkekvæget 48 200 t eller rundt 50 000 t Klid. Disse 50 000 t er det, man tænker sig efter Statens Lagres Tilstand at kunne sende ud til Landbrugets Malkekøer. Det er naturligvis ikke de 100 000 t Korn, som det ærede Medlem og hans Medforslagsstillere regner med, men jeg tror ikke, at det ærede Medlems Forslagsstillere, da de udarbejdede deres Forslag,

har haft i Betragtning, at denne Plan var til Stede, og at Mejeriorganisationernes Mænd var inde i Overvejelser om at modtage Klid fra Statens Lagre til deres Besætninger efter Mælkeydelsen.

Jeg kommer her til at gøre nogle Bemærkninger om den Plan, som det ærede Medlem altsaa omtalte saa nedsættende, nemlig Planen om at forsøge paa at udnytte Affaldsprodukterne i vort Folks Husholdning. Disse Forsøg har faaet mange Kælenavne, „Familiegris“ er vistnok det venligste af dem, „Altangris“ maaske det, som er det mest yndede i de Kredse, som det ærede Medlem i Øjeblikket synes at ville gøre sig til Talsmand for. Maa jeg blot til Oplysning sige, at jeg for mit Vedkommende, den Gang denne Plan blev forelagt mig, ytrede visse Tvivl med Hensyn til, om denne Plan vilde kunne komme til at betyde stort. Men hele Landbrugets samlede Sagkundskab har overvældet mig, det samlede Ernæringsraad og det samlede Landbrugsudvalg har anbefalet denne Plan til Gennemførelse, og den fortjener i Sandhed derfor ikke at misrekommanderes af et Medlem af det staaende Landbrugsudvalg, og navnlig fortjener den ikke at misrekommanderes ved Udtalelser, som giver saa fuldkommen fejlagtigt Indtryk af, hvad det er, der foregaar. Det ærede Medlem brugte nogle i visse Kredse populære Vendinger om, at Svinene burde opføres ikke inde i Byerne paa Brostenene, men af Landbruget, der havde Kendskab til Opføringen; man skulde ikke tage Foderet fra Landbrugerne og give det til disse elendige Dilettanter, der her skulde prøve at arbejde med Svin, og som vilde producere Svin bestaaende af en Hale, fire Ben og et Hoved, men af intet som helst andet. (Afbrydelse). Ja, jeg tror ogsaa, det hedder „Skeletgris“, det er vist ogsaa et af Kælenavnene. Og nu er det meget sandsynligt, at hvis Ernæringsraadet havde bevilget Klid til Opføding af Svin paa Altaner i det indre København, vilde der være fremkommet „Skeletgrise“, men Ernæringsraadets landbrugskyndige og sagkyndige Medlemmer gaar jo ikke med hertil, og jeg vil derfor gerne berolige alle ærede Medlemmer, som maaske af det ærede Medlems nære Forhold til denne Sag kunde have ladet sig forlede til at tro, at det var en saadan letsindig Foranstaltning paa Byernes Altaner, man havde gennemført, ved at lade dem vide, hvorledes det virkelige Forhold er.

Der er den 20. September 1918 anvist